

Jerusalem

DEN HELIGA STADEN – DEN STORE KONUNGENS STAD JORDENS NAVEL – EN LYFTESTEN FÖR ALLA FOLK

Varför kallas Jerusalem för Den heliga staden?

Vad är det som gjort att den blivit så speciell?

Den här uppsatsen belyser Jerusalems roll från eskatologisk synvinkel.

Jerusalem en lyftesten för alla folk

Detta är Herrens ord till Israel, Herren, som gjort himmel och jord och gett människan hennes ande: Jag ska göra Jerusalem och Juda till en giftbägare för alla grannfolk som sänder sina arméer för att omringa dem. Jerusalem ska bli en tung sten, en börda för hela världen. Alla folk på jorden ska förena sig för att försöka lyfta den, men den kommer att krossa dem. Sak 12:1-3 B.

Så lyder en över 2500 år gammal profetia om Jerusalem. Denna förutsägelse om Jerusalem har förverkligats gång på gång under dess långa historia. Få städer har varit så omtvistade och eftertraktade som Jerusalem. Inte mindre än trettio gånger har Jerusalem varit belägrat av främmande arméer och blivit mer eller mindre förstört, men staden har likväl alltid byggts upp igen. Tretton av dessa belägringar är återgivna i Bibeln. Två gånger har Jerusalem bränts ned till grunden och helt jämnats med marken, år 586 f Kr och år 70 e Kr. Hela området har sett ut som en upplöjd åker och legat öde – som en öken – under långa tider, men staden har återuppstått och är fortfarande en världsstad av stor betydelse.

Så här lyder ett TT-meddelande från Paris den 31 augusti 1993: *Jerusalem är den stora stöttestenen: Det blir inget avtal mellan Israel och palestinierna om inte Israel går med på att diskutera Jerusalems status. Detta sade chefen för den palestinska förhandlingsdelegationen i en intervju publicerad på tisdagen. – Jag kan inte acceptera att Jerusalem inte skall diskuteras på två år. Vi måste diskutera nu, offentligt och i hemlighet, sade Faisal Husseni i tidningen Libération.*

Varför Jerusalem?

Varför är Jerusalem så ofta i fokus för massmedia? Den har blivit något av världspolitikens navel – en stad som drar all världens blickar till sig och ofta är föremål för heta politiska debatter. Rabbi Robert L Wolkoff i Sydsvenska Dagbladet den 27 maj 1994 citerar följande från tal av Yassir Arafat: **Ni måste komma och kämpa och börja en jihad för att befria Jerusalem, er tredje (heligaste) helgedom. Jihad skall fortsätta. Jerusalem är för hela den muslimska nationen – vår viktigaste strid är Jerusalem.**

Nicosia den 5 juni 1996: – *Ingen kan stoppa det palestinska folket från att bilda en egen stat med Jerusalem som huvudstad.* Det sade Yassir Arafat efter mötet i Akaba i Jordanien med kung Hussein av Jordanien och Egyptens president Mubarak.

TT-DPA den 8 juni 1996: – *Ingen självständig palestinsk stat, fler judiska bosättningar och ett odelat Jerusalem.* Det är några av huvudpunkterna i det politiska program som Israels nye premiärminister Netanyahu och hans kommande regeringskoalition kommer att arbeta efter. Det uppgav flera israeliska tidningar på fredagen.

Redaktör Leif Snare i DAGEN den 30 april 1998: "Några dagar före undertecknandet av Oslo-avtalet sade Yassir Arafat: 'Avtalet kommer att utgöra en grund för en palestinsk stat i enlighet med det Palestinska Nationalrådets resolution,' vilken antogs 1974 i Kairo. Denna s k "fasplan" innebär, att hela området Palestina ska befrias i faser, där den sista fasen bland annat ska innebära att Israel utplånas, genom ett väpnat angrepp tillsammans med andra konfrontationsstater."

Enligt Bibelns profetior kommer Jerusalem att bli en *berusningens kalk* för folken runt omkring. Den ena konflikten kommer att avlösa den andra. Spänningen kommer att stå mellan länderna kring Euftrat och Israel – mellan ett modernt Babylon och Jerusalem.

Jerusalems historia finns i Bibeln

Varför har då Jerusalem blivit en så omstridd och eftertraktad stad? Bibeln har ett svar. Enligt den är Jerusalem Guds utvalda stad framför alla andra städer och judarna ett folk som skiljer sig från alla andra folk. Bibelns profeter säger att den levande Guden, som har skapat himlen och jorden, har behagat utvälja detta folk och denna stad på jorden för sina speciella syften. För att finna orsaken till detta måste vi gå långt tillbaka i tiden. Bibeln har i korthet följande berättelse:

Avguderiet började i Babylon

Judarnas stamfader, hebréen Abraham, härstammade från Ur i Babylonien vid floden Euftrat. Där stod vår civilisations vagg och där fanns världens första stad, Babylon (*hebr Babel*). Under tiden närmast efter den stora floden, även kallad syndafloden, var människorna monoteister. De dyrkade endast en Gud, nämligen den rättfärdige Noas Gud, himlens och jordens skapare, samma Herren Gud, som judarna och de kristna dyrkar än idag. Men efter en tid blev Babylon ett centrum för astrologi och dyrkan av himlakropparna och krafter i naturen. Babylon blev den första plats på jorden där man tillbad en människa, nämligen Nimrod, som var Babylons grundläggare. Templen blev efterhand platser där man praktiserade barnoffer och sedeslöshet.

Abraham förde gudsuppenbarelsen vidare

Efterhand som avfallet från Herren tilltog, blev risken stor att den monoteistiska tron på en Gud skulle drunkna i allehanda mänskliga påfund och mångguderi. Bibeln lär oss att Gud då kallade ut Abraham från det kaldeiska Ur, för att genom honom i ett annat land göra ett folk som skulle bära den sanna gudsuppenbarelsen vidare. Detta skedde ca 2000 f Kr. Landet Abraham kom till var Kanaan, det nuvarande Israel.

Jerusalem blev en motpol till Babylon

I staden Salem, som låg vid Moriabergets fot mitt i Kanaan, upprättade Gud ett fäste på jorden genom en präst vid namn Melkisedek, som tillbad Gud den Högste. Enligt judisk tradition var han identisk med Noas äldste son Sem. Från början blev Salem, som sedermera fick namnet Jeru-Salem, en motpol till det syndiga Babylon som var avguderiets och människodyrkans näste på jorden. Abrahams monoteistiska tro på Gud fördes vidare, och genom hans sonson, Jakob, bildades den israelitiska nationen som fick Jerusalem till sin huvudstad.

I Bibeln framställs Jerusalem som Guds utvalda plats på jorden, medan Babylon symboliserar den mänsklighet som har vänt den sanne Guden ryggen. Även om det gamla Babylon för länge sedan lagts i ruiner, lever dock fortfarande namnet Babylon kvar som en beteckning på människans ondska och gudsfrånvändhet. Och fortfarande finns spänningen kvar mellan området kring Eufratfloden och Israel. Enligt Bibeln kommer dessa motsättningar att fördjupas ju mer vi närmar oss slutet av denna tidsålder.

Jerusalem och ändens tid

Bibelns profetior säger vidare att Israel i ändens tid åter skall bli en nation och Jerusalem dess huvudstad. Med ändens tid menar Bibeln slutet av den nuvarande tidsåldern, som också kallas för hedningarnas tid. Jesus sade i ett av sina tal, att *"när ni ser att fikonträdet börjar knoppas, då förstår ni att sommaren är nära"*. Liknelsen med fikonträdet syftar på israeliternas återvändande till Palestina och Israels återuppståndelse som nation. Profeten Jeremia har en profetia om återkomsten från förskingringen som lyder: *Se, dagar skall komma, säger Herren, då man inte mer skall säga: "Så sant Herren lever, han som förde Israels barn upp ur Egyptens land", utan: "Så sant Herren lever, han som förde avkomlingar från Israels hus ut ur landet i norr och hämtade dem ur alla andra länder dit jag hade drivit bort dem." Så skall de få bo i sitt land.* Jer 23:7,8. SFB.

Inför våra egna ögon ser vi hur denna gamla profetia går i uppfyllelse, om att inte enbart Juda stam, utan alla Israels tolv stammar, ska återvända till sitt gamla fädernesland från jordens alla hörn, går i uppfyllelse.

Hur är nuläget?

Israel bildades åter som en nation år 1948. Vid sexdagarskriget 1967 gjorde de Jerusalem till sin egendom och 1980 förklarade de Jerusalem som sin huvudstad. Men få nationer vågar erkänna Jerusalem som Israels nationella huvudstad och skaffa sig ambassader där med hänsyn till de kringliggande ländernas reaktioner.

Bibelns profetior siar om att Jerusalem kommer att bli medelpunkten för stora politiska förvecklingar som kommer att beröra hela världen. Detta kommer till slut att mynna ut i ett Harmagedon – ett slagfält – varifrån Jerusalem åter blir belägrat av fientliga härar.

Messias ankomst

Judarna väntar fortfarande på sin Messias. De kristna väntar på Kristi återkomst till jorden. Jesus kallar Jerusalem för *den store konungens stad*. Den kommer att spela en betydelsefull roll, inte endast i slutet av denna tid, utan också under ett kommande fridsrike, som en världshuvudstad, enligt profetiorna.